

Pais onsdag 31 juli '95

Alfred Annie

Kagin ord blev med det Rone hos
Mannskapet. Krohn kom först
i förgä - jag hade väntat honom
som frägen. - Han reser i afton
till London och jag trohgen af sin
Lärbok öfver de hem. jag behöfver
hitta. - Krohn tyckte att Rone
porträtt var bättre i karaktären
än pastens, men icke så väl måladt.
Skall det då verbligen börja gå
nedåt med utrymmedelen?
Krohn försökte för mig med till London,
men då skulle min hemkomst upp-
skjutas en hel vecka, kanske mer,
och jag ville ändå så gärna se
litt af sommarn hemma ännu.
Och så måste jag börja på med de
öfverflyttningarna, så länge
frömmade
jag har en paus på att Bertan.
Nu är jag mycket bönbered,

skau þarha ok skrifon, skrifon
 þess: oändlegheit. kar jurt
 stútat ein lánge 8 sidar urshuldningu
 þessu mehelin som annar det gæ
 dælig med finl. 19 delets spurtning.
 matu hi alin fã vara þiska ok
 vaska ok matu vi snart tráfás,
 det onkar fã af aur hjerta.
 - helia alin, lark fã Dina ok
 Partes þess -

Din

Atte.

Jæ vet annu ei um þá lesur i
 morgun elar öfvermorgun. I gæ
 var þig rign þá bicykletu tui Antuul,
 det gæi myphetbrað, men markuinn
 gæi funder - þig mæitæ det dork
 genast ok þann ei falla, hvíttis
 var en bonstus. - Men ein að
 að fã en vagn i Antuul. Lykkligtis
 behöf þig ei betala en þous for
 veloupæden - þyrenu erhandt að

den var dælig ok gammal.
 - Et gæmt væð. Þar: árhöfjant
 ok tæst, regnshurur ok vanta
 malu ok rígtig scrocco ánt. -

